KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 17 november 1992 door de Voorzitter van de Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën, Gezondheid en Gezin, Sport en Toerisme van de Duitstalige Gemeenschap verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "zur Schaffung eines Beirates für Krankenhäuser und Heime für Betagte", heeft op 20 november 1992 het volgend advies gegeven :

Er dient te worden opgemerkt dat, in strijd met het bepaalde in artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ingevoegd bij de wet van 15 oktober 1991, in de adviesaanvraag geen redenen werden aangegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

STREKKING VAN HET ONTWERP.

Het ontwerp beoogt de oprichting bij decreet van een adviescommissie voor de ziekenhuizen en bejaardentehuizen, ter vervanging van de bij besluit van de Executieve van de Duitstalige Gemeenschap van 28 april 1989 opgerichte gelijknamige commissie (1).

Het neemt vrijwel woordelijk (2) de bepalingen van het voornoemde besluit van 28 april 1989 over met toevoeging evenwel van een bepaling (namelijk artikel 3) waarbij de op te richten commissie wordt belast met "de opdracht van de door de wet van 12 juli 1966 op de bejaardentehuizen (lees : de rustoorden voor bejaarden) ingerichte (lees : opgerichte) (nationale) commissie".

---

(1) Het besluit van 28 april 1989 werd aan de Raad van State niet voor advies voorgelegd.

(2) In het ontwerp wordt terecht de term "de bevoegde Gemeenschapsminister" telkens vervangen door "de Executieve". Het komt de Raad immers niet toe de werking van de Executieve te regelen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Artikel 1.

Het verdient aanbeveling te preciseren dat de commissie wordt opgericht "bij de Executieve".

Artikelen 2 en 3.

1. In de mate dat het de bedoeling van de stellers van het ontwerp is dat de commissie, in de aangelegenheden waarvoor de Duitstalige Gemeenschap bevoegd is, de rol zou vervullen welke door de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen is opgedragen aan de bij die wet opgerichte Afdelingen programmatie en erkenning van de Nationale Raad voor ziekenhuisvoorzieningen, is de ontworpen regeling onvolledig. Zo maakt zij, bijvoorbeeld, geen gewag van het verstrekken van advies betreffende de erkenning van een ziekenhuis of betreffende de intrekking van een erkenning.

Het staat de Duitstalige Gemeenschap uiteraard vrij de door de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen voorgeschreven adviesprocedures af te schaffen in zoverre deze betrekking hebben op beslissingen die, ingevolge de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, gelezen in samenhang met artikel 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, tot de bevoegdheid van de genoemde Gemeenschap behoren.

Wanneer de Duitstalige Gemeenschap die advies-procedures geheel of ten dele wil afschaffen, dient zulks evenwel te gebeuren door een expliciete wijziging van de ter zake geldende voorschriften, zoals die thans zijn vast-gesteld bij de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen. Het formuleren of herformuleren van de opdrachten van het ter zake bevoegde adviesorgaan is daartoe onvoldoende.

De gemachtigde van de Executieve heeft bevestigd dat het niet de bedoeling is de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen op dit punt te wijzigen.

Eerder dan een onvolledige opsomming te geven van de gevallen waarin, overeenkomstig de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen, het advies van de door die wet ingestelde Afdelingen programmatie en erkenning van de Nationale Raad voor ziekenhuisvoorzieningen moest worden ingewonnen, verwijze men met een in algemene termen gestelde bepaling naar die gevallen.

2. Wat de opdrachten van de commissie betreft met betrekking tot de bejaardentehuizen, de rust- en verzor-gingstehuizen en andere vormen van herberging of dienstver-lening ten gunste van bejaarden, is het ontwerp aan verdui-delijking toe.

Daar artikel 3 de commissie belast met de opdrach-ten van de commissie die bij de wet van 12 juli 1966 op de rustoorden voor bejaarden werd opgericht, is het overbodig ook nog in artikel 2, § 3, aangelegenheden te vermelden

welke krachtens de voornoemde wet aan het advies van de door die wet opgerichte commissie waren onderworpen. Dit is het geval voor de erkenning van bejaardentehuizen (artikel 2, § 3, 1°, partim), alsmede voor de erkenning van andere vormen van herberging of van dienstverlening ten gunste van bejaarden (artikel 2, § 3, 4°), voor zover die vormen van herberging of dienstverlening kunnen worden beschouwd als "verblijfsinrichtingen" in de zin van het in zeer ruime termen gestelde artikel 1 van de wet van 12 juli 1966.

Wat de erkenning van "diensten" van bejaarden-tehuizen (artikel 2, § 3, 1°, partim) of "diensten" van rust- en verzorgingstehuizen (artikel 2, § 3, 2°) betreft, moet worden opgemerkt dat het toekennen van advies-bevoegdheid aan een commissie slechts zin zou hebben in zoverre een wet of decreet de erkenning van dergelijke diensten voorschrijft.

3. Ten slotte is de bepaling van artikel 2, § 1, luidens welke de commissie hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de Executieve advies verstrekt, misleidend in de mate dat zij de indruk wekt dat het inwinnen van het advies van de commissie voor alle in het ontwerp opgesomde aangelegenheden facultatief zou zijn.

Zoals hiervoren werd aangetoond, gaat het in de gevallen waarin de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen het inwinnen van een advies voorschrijft - althans zolang die wet op dat punt door de ter zake bevoegde overheid van de Duitstalige Gemeenschap niet wordt gewijzigd - om een

verplichting. Hetzelfde geldt - onder hetzelfde voorbehoud - voor de adviezen voorgeschreven door de artikelen 1, 2, 3 en 7 van de wet van 12 juli 1966.

4. Op grond van de hiervoren gemaakte opmerkingen wordt voorgesteld de artikelen 2 en 3 van het ontwerp door de volgende bepaling te vervangen :

"Art. 2. De adviescommissie is belast met :

1° de taken welke bij de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, werden opgedragen aan de Afdeling programmatie en de Afdeling erkenning van de Nationale Raad voor ziekenhuisvoorzieningen, voor zover het aangelegenheden betreft die behoren tot de bevoegdheid van de Duitstalige Gemeenschap;

2° de taken welke bij de artikelen 1, 2, 3 en 7 van de wet van 12 juli 1966 op de rustoorden voor bejaarden werden opgedragen aan de bij artikel 4 van die wet opgerichte commissie, voor zover het aangelegenheden betreft die behoren tot de bevoegdheid van de Duitstalige Gemeenschap;

3° het uitbrengen van het advies of het verslag bedoeld in artikel 3, 2°, tweede lid, van het decreet van 19 februari 1990 houdende oprichting van een Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale instellingen.

Zij brengt bovendien, op eigen initiatief of op verzoek van de Executieve, advies uit over : ... (hier dienen, al dan niet voorzien van een nummering, de aangelegenheden te worden vermeld waaromtrent advisering door de commissie facultatief is)".

Artikel 4 (dat artikel 3 wordt).

1. Daar het Duitse taalgebied bestaat uit twee geografisch van elkaar gescheiden gedeelten, is duidelijk wat in paragraaf 1, 4°, onder "het noorden" en "het zuiden" moet worden verstaan. Het ware evenwel correcter te schrijven "het noordelijk deel" en "het zuidelijk deel".

2. Tevens zou uit de tekst van paragraaf 1, 4°, duidelijker moeten blijken welk criterium bepalend is om uit te maken of een vertegenwoordiger "uit het noorden" of "uit het zuiden" "afkomstig is". Blijkbaar wordt niet de woonplaats van de vertegenwoordiger bedoeld, maar wel de vestigingsplaats van het of de bejaardentehuizen die hij vertegenwoordigt.

3. De bepaling van paragraaf 2 is blijkbaar onvolledig in zoverre erin geen melding wordt gemaakt van de rust- en verzorgingstehuizen.

Er zal bovendien moeten worden verduidelijkt of de vertegenwoordigers bedoeld in paragraaf 1, 4° en 5°, mogen

deelnemen zowel aan de beraadslagingen betreffende de bejaardentehuizen als aan die betreffende de rust- en verzorgingstehuizen dan wel of de vertegenwoordigers bedoeld in paragraaf 1, 4°, enkel mogen deelnemen aan de beraadslagingen betreffende de bejaardentehuizen en de vertegenwoordigers bedoeld in paragraaf 1, 5°, enkel aan de beraadslagingen betreffende de rust- en verzorgingsinstellingen.

Artikel 5 (dat artikel 4 wordt).

1. Deze bepaling is onvolledig in deze zin dat zij enkel een regeling vaststelt voor de eerste benoemingen na de inwerkingtreding van het besluit (lees : het decreet). Die lacune kan worden opgevuld door, bijvoorbeeld, te schrijven : "... voordrachten, die haar voor de eerste maal binnen de maand na de inwerkingtreding van het decreet ...".

2. Het ware tevens wenselijk in het decreet te bepalen voor welke duur de leden van de commissie werden benoemd.

Artikel 11 (dat artikel 10 wordt).

Het met deze bepaling beoogde doel moet worden getoetst aan het bepaalde in artikel 20 van de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen.

Het tweede lid van dat artikel luidt als volgt :

"Voor zover de Gemeenschappen, met het oog op de toepassing van de programmatie en erkenning van ziekenhuizen, eigen adviesorganen hebben opgericht, zullen onder de te benoemen leden van de betrokken afdeling van de Raad (1), na overleg met de Gemeenschapsexecutieven, leden worden aangeduid die deel uitmaken van de bedoelde adviesorganen van de Gemeenschappen".

Uit het eerste lid van hetzelfde artikel blijkt bovendien dat het aan de Koning toekomt om de samenstelling van de voornoemde Raad en zijn afdelingen te bepalen en de leden ervan te benoemen.

Uit wat voorafgaat volgt dat aan de adviescommissie enkel de bevoegdheid kan worden verleend om aan de Executieve personen voor te dragen, welke deze laatste, op haar beurt, aan de nationale Regering voor benoeming in de afdelingen van de Nationale Raad voor ziekenhuisvoorzieningen kan voorstellen binnen de daartoe voor de Duitstalige Gemeenschap ter uitvoering van artikel 20 van de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen geboden mogelijkheden.

Men stelle artikel 11 (lees : artikel 10) derhalve beter als volgt :

"Art. ... . De adviescommissie wijst onder de leden bedoeld in artikel 4 (lees : artikel 3), § 1, 1° tot 3°, diegenen aan welke in aanmerking komen om, met toepassing van artikel 20 van de op 7 augustus 1987 gecoördineerde wet op

---

(1) Bedoeld wordt hetzij de Afdeling programmatie, hetzij de Afdeling erkenning van de Nationale Raad voor ziekenhuisvoorzieningen. Beide afdelingen werden sedertdien evenwel bij koninklijk besluit van 24 maart 1989 samengevoegd tot de Afdeling programmatie en erkenning.

de ziekenhuizen, door de Koning, na overleg met de Executieve, als lid te worden benoemd van de Afdeling programmatie en erkenning van de Nationale Raad voor ziekenhuisvoorzieningen".

Artikel 13 (lees : artikel 12).

Het is wellicht ingevolge een te slaafse navolging van het besluit van 28 april 1989 dat de datum van inwerkingtreding van het onderhavige ontwerp eveneens op 1 januari 1989 werd vastgesteld.

Wat er ook van weze, aan procedurevoorschriften kan uit de aard van de zaak geen terugwerkende kracht worden verleend.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : J. NIMMEGEERS, kamervoorzitter,

W. DEROOVER, staatsraden,
J. VERMEIRE,

Mevrouw : F. LIEVENS, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. HAESBROUCK, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS. J. NIMMEGEERS.